

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum in sermone consistat aliqua gratia gratis data? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

tio sermonum est potior quam donum linguarum: ut patet per illud quod Apostolus dicit prima ad Corinthios decimo quarto, Maior est, qui propheta, quam qui loquitur linguis, nisi forte interpretetur. Postponitur autem interpretatio sermonum dono linguarum: quia etiam ad interpretandum diversa linguarum genera interpretatio sermonum extenditur.

QVÆST. CLXXVII.

De gratia sermonis, in duos articulos divisa.

D Hinc considerandum est de gratia gratis data, quae consistit in sermone, de qua dicit Apostolus ad Corinth. 12. Alij datur per spiritum sermo sapientiae, alij sermo scientiae.

¶ Et circa hoc quaeruntur duo.

¶ Primo, utrum in sermone consistat aliqua gratia gratis data?

¶ Secundo, quibus haec gratia competat.

ARTIC. I.

Utrum in sermone consistat aliqua gratia gratis data?

842

AD primum sic proceditur. Videtur, quod in sermone non consistat aliqua gratia gratis data. Gratia enim datur ad id quod excedit facultatem naturalem. Sed ex naturali ratione adiuventa est ars rhetorica per quam aliquis potest sic dicere, ut doceat, et loquatur, ut fleat: sicut Augustinus * dicit in quinta doctrina Christiana. Hoc autem pertinet ad gratiam sermonis. Ergo videtur, quod gratia sermonis non sit gratia gratis data.

ea. 12. in princ. 10. 3.

¶ 2. Praeterea, Omnis gratia ad regnum Dei pertinet. Sed Apost. dicit 1. ad Cor. 4. Non in sermone est regnum Dei, sed in virtute. Ergo in sermone non consistit aliqua gratia gratis data.

¶ 3. Praeterea, Nulla gratia datur ex merito operum, si ex operibus iam non est gratia, ut dicitur ad Rom. 11. Sed sermo datur alicui ex merito. Dicit enim Greg. exponens illud Psal. 118. Ne auferas de ore meo

in eo verbum veritatis, quod verbum veritatis est quod omnipotens Deus facientibus tribuit, & non facientibus tollit. Ergo videtur quod donum sermonis non sit gratia gratis data.

¶ 4 Præterea, sicut necesse est, quod homo per sermonem pronunciet ea quæ pertinent ad donum sapientia vel scientiæ; ita etiam ea quæ pertinent ad virtutem fidei. Ergo si ponitur sermo sapientiæ & sermo scientiæ gratia gratis data, pari ratione deberet poni sermo fidei inter gratias gratis datas.

SED in contrarium est, quod dicitur Eccles. 6. Lingua eucharis, id est, gratiosa, in bono homine abundabit. Sed bonitas hominis est ex gratia. Ergo etiam & gratiositas sermonis.

RESPONDEO dicendum, quod gratiæ gratis datae dantur ad utilitatem aliorum, ut supra dictum est *. Cognitio autem, quam aliquis à Deo accipit, in utilitatem alterius converti non posset, nisi mediante locutione. Et quia Spiritus sanctus non deficit in aliquo quod pertineat ad Ecclesiæ utilitatem, etiam providet membris Ecclesiæ in locutione, non solum ut aliquis sic loquatur, ut à diversis possit intelligi, quod pertinet ad donum linguarum; sed etiam quod efficaciter loquatur, quod pertinet ad gratiam sermonis. Et hoc tripliciter. Primo quidem, ad instruendum intellectum: quod fit dum aliquis sic loquitur, quod doceat. Secundo, ad movendum affectum, ut scilicet libenter audiat verbum Dei: quod fit dum aliquis sic loquitur, quod auditores delectet: quod non debet aliquis querere propter favorem suam; sed ut homines alliciantur ad audiendum verbum Dei. Tertio, ad hoc, quod aliquis amet ea quæ verbis significantur, & velit ea implere, quod fit dum aliquis sic loquitur, quod auditorem flectat. Ad quod quidem efficiendum Spiritus sanctus utitur lingua hominis, quasi quodam instrumento: ipse autem est qui perficit operationem interioris. Vnde Gregorius dicit in hom. Pentecost. Nisi corda auditorum Spi-

1. 2. 7 111
2. 1. 6 4

ho 20 in
euang nō
multum
removē d
princ.

Spiritus sanctus repleat, ad aures corporis vox decentium in cassum sonat.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut miraculose Deus quandoque operatur quodam excellentiori modo, etiam ea quæ natura potest operari; ita etiam Spiritus sanctus excellentius operatur per gratiam sermonis, id quod potest ars operari inferiori modo.

Ad secundum dicendum, quod Apostolus ubi loquitur de sermone qui innititur humanæ eloquentiæ absque virtute Spiritus sancti. Unde præmisit, Cognoscite non sermonem eorum qui inflati sunt; sed virtutem. Et de seipso præmiserat supra, secundo, Sermo meus & prædicatio mea non fuit in persuasione humanæ sapientiæ verbis, sed in ostensione Spiritus & virtutis.

*in corpore
de art.*

Ad tertium dicendum, quod sicut dictum est, gratia sermonis datur alicui ad utilitatem aliorum. Unde quandoque subtrahitur propter auditoris culpam quandoque autem propter culpam ipsius loquentis. Bona autem opera utriusque non merentur directè hanc gratiam; sed solum impediunt huius gratiæ pedimenta. Nam etiam gratia gratum faciens subtrahitur propter culpam: non tamen eam meretur quis per bona opera, per quæ tollitur tantum quod impeditur.

Ibidem.

Ad quartum dicendum, quod sicut dictum est, gratia sermonis ordinatur ad utilitatem aliorum. Quod autem aliquis fidem suam alijs communit per sermonem scientiæ suæ sapientiæ. Unde Augustinus dicit * decimo quarto de Trinitate, quod loqui re quemadmodum fides, & pijs opituletur, & contra impios defendatur, videtur Apostolus scientiam appellare. Et ideo non oportuit, quod ponere sermonem fidei: sed sufficit ponere sermonem scientiæ & sapientiæ.

*et. i. a me.
so 3.*

